

POWIASNKA (3) *sb f*

o prawdopodobnie jasne (*tak w po-*); pierwsze a *pochylone*.

sg I powiasnką (1). ◇ pl D powiasnkām (1). ◇ I powiasnkami (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewiarygodne zdanie na jakiś temat (3) : Otoż tą śwą bayką [Żydzi] nawięcey pewności wiary śwey dowodzili: y inżymi/ tey też podobnymi powiafnkami. CzechRozm 68.

powiasnka czyja (1): CzechEp 137 cf »powiasnka niepewna«.

Wyrażenia: »powiasnka niepewna« (1): gdyżby tych wżytkich [...] musiał pierwey [...] heretykami [...] poczynić/ niżby ku wierzeniu powieści śwey/ miał wierne chwalce Boże/ powiafnką śwą niepewną namowić do tego CzechEp 137.

»powiasnka sprosna« (1): Boby to głupstwo węższe niż bydlęce było/ takim powiafnkam śprośnym rączey/ niż iáfne^{mv} słowu Bożemu wierzyć. CzechEp 151.

Cf POWIASTKA

KW